

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) รวบรวมข้อมูลโดยการใช่แบบสำรวจจากการแจกแบบสำรวจไปยังกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลที่ได้มาคำนวณค่าตัวกลางเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์การกระจาย และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนความมีมนุษยสัมพันธ์ ความรับผิดชอบ ความเชื่อเพื่อและความมีวินัยในตนเองของนิสิตหอพักจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กับตัวแปรอิสระและทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าตัวกลางเลขคณิตภายหลังการทดสอบความแปรปรวนถ้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของ เซฟเฟ โดยมิขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทั้งชายและหญิงทุกคนที่พักอาศัยอยู่ในหอพักจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งในอดีตและอนาคต

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทั้งชายและหญิงทุกคนที่พักอาศัยอยู่ในหอพักจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในภาคปลายปีการศึกษา 2528 มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยแจกแบบสำรวจไป 1,100 คน โดยถือว่า กลุ่มตัวอย่างนี้เป็นตัวแทนของประชากรที่ไม่สามารถระบุจำนวนสมาชิกที่แน่นอนได้ ได้รับแบบสำรวจสมบูรณ์คืนมา 893 คน คิดเป็นร้อยละ 81.18 ซึ่งถือเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่แจกแบบสำรวจไปและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
จำแนกตามเพศ

กลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่แจกแบบสำรวจไป	จำนวนผู้ที่ส่ง แบบสำรวจคืน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย	ร้อยละของ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
นิสิตชาย	587	456	433	73.76
นิสิตหญิง	513	478	460	89.67
รวม	1,100	934	893	81.18

จากตารางที่ 1 แสดงว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่แจกแบบสำรวจไป 1,100 คน
จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมี 893 คน กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตหญิงให้ความ
ร่วมมือในการตอบแบบสำรวจกลับคืนมากกว่านิสิตชาย

สำหรับการกระจายของกลุ่มตัวอย่าง แสดงโดยสถานภาพจำแนกตาม
ระยะเวลาที่พักอยู่ในหอพัก คณะ ภูมิลำเนา และฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม
ของครอบครัว ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 2 ถึงตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาที่พักอยู่
ในหอพัก

ระยะเวลาที่พักอยู่ในหอพัก	จำนวน	ร้อยละ
1 ปี	262	29.34
2 ปี	218	24.41
3 ปี	193	21.61
4 ปีขึ้นไป	220	24.64
รวม	893	100

ค่าร้อยละในตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่พักอยู่ในหอพักเป็น
ระยะเวลา 1 ปี มีจำนวนมากที่สุด และพักอยู่ในหอพักเป็นระยะเวลา 3 ปี มี
จำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 3 จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่แจกแบบสำรวจไป	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย	ร้อยละ
ครุศาสตร์	190	157	17.58
นิเทศศาสตร์	46	30	3.36
อักษรศาสตร์	58	46	5.15
ศิลปกรรมศาสตร์	24	23	2.58
นิติศาสตร์	79	58	6.49
รัฐศาสตร์	88	75	8.40
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	66	58	6.49
เศรษฐศาสตร์	30	19	2.13
สถาปัตยกรรมศาสตร์	28	18	2.02
วิทยาศาสตร์	100	96	10.75
เภสัชศาสตร์	100	99	11.09
วิศวกรรมศาสตร์	96	64	7.17
ทันตแพทยศาสตร์	34	27	3.02
สัตวแพทยศาสตร์	57	41	4.59
แพทยศาสตร์	104	82	9.18
รวม	1,100	893	100

ค่าร้อยละในตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่คณะครุศาสตร์มีจำนวนมากที่สุดและอยู่คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีจำนวนน้อยที่สุด ซึ่งการที่จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่คณะครุศาสตร์มีจำนวนมากที่สุดและกลุ่มตัวอย่างที่อยู่คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีจำนวนน้อยที่สุด แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้วการตอบแบบสำรวจกลับคืนของกลุ่มตัวอย่างมีการกระจายคล้ายคลึงกับสภาพที่เป็นจริงของจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามคณะต่าง ๆ เป็น-

ที่นำเสนอต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่คณะศิลปกรรมศาสตร์และคณะเกษตรศาสตร์ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสำรวจกลับคืนมามากที่สุด

ตารางที่ 4 จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	จำนวน	ร้อยละ
ภาคเหนือ	115	12.88
ภาคกลาง	207	23.18
ภาคตะวันออก	180	20.16
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	265	29.67
ภาคใต้	126	14.11
รวม	893	100

ค่าร้อยละในตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนมากที่สุดและอยู่ภาคเหนือมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 5 จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว

ระดับ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ	405	45.35
ปานกลาง	311	34.83
สูง	177	19.82
รวม	893	100

ค่าร้อยละในตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวอยู่ในระดับต่ำมีจำนวนมากที่สุดและอยู่ในระดับสูงมีจำนวนน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ก. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสำรวจลักษณะของนิสิตหอพักแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ความมีมนุษยสัมพันธ์ ความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อและความมีวินัยในตนเอง ซึ่งผู้วิจัยสร้างและคิดแปลงขึ้นใหม่ โดยมีขั้นตอนและวิธีการสร้างดังนี้

1. ศึกษาจากตำรา เอกสาร บทความและคิดแปลงจากแบบสำรวจและหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้

1.1 California Psychological Inventory (CPI)

แบบสำรวจบุคลิกภาพแคลิฟอร์เนีย ฉบับแปลและเรียบเรียงโดย ศัชพล เรียบร้อยเจริญ (2514)

1.2 แบบสำรวจวัดทัศนคติค่านิยมมนุษยสัมพันธ์ ของสุนีย์ ชุมจิต (2523)

1.3 แบบสำรวจเกี่ยวกับความรู้สึกรับผิดชอบ ของวรรณิี รักษาธรรม (2515)

1.4 แบบสำรวจความรับผิดชอบของวัลลภา จันทร์เพ็ญ (2527)

1.5 แบบสำรวจเกี่ยวกับความรู้สึกรับผิดชอบ วินัยในตนเองของภัทรา นิคมานนท์ (2517)

1.6 แบบสำรวจวินัยในตนเองของวรรณวิภา ทองงอก (2517)

1.7 แบบสำรวจวินัยในตนเองของดวงใจ เนตรโรจน์ (2527)

1.8 แบบสำรวจคุณลักษณะบางประการของนักศึกษาหอพักและเดินเรียนของศิริอร ชันชหัตต์ (2527)

1.9 แบบสำรวจบัณฑิตในตลาดแรงงานของโครงการวิจัยคุณภาพบัณฑิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2527)

2. สร้างข้อกระทง (Item) ให้สอดคล้องและครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. ตรวจสอบสำรวจโดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจแก้ไขทางคำานเนื้อหา ภาษาและสำนวนที่ใช้ในแบบสำรวจให้ชัดเจนเพื่อเข้าใจได้ตรงกัน แล้วจึงนำแบบสำรวจไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 12 ท่าน (ดังมีรายนามปรากฏในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา พร้อมทั้งวิจารณ์และเสนอแนะแนวทางแก้ไข หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อกระทงที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมเรียบร้อยแล้วนี้ไปสร้างเป็นแบบสำรวจสำหรับเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และได้นำแบบสำรวจที่สร้างเสร็จแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาหอพักมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ อ.เมือง จ.นครปฐม จำนวน 30 คน โดยแบบสำรวจแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสำรวจ ลักษณะแบบสำรวจเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

แบบสำรวจเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ผู้วิจัยได้ใช้แนวในการแบ่งระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ตามแนวของอัญชลี นุปผาพิบูลย์ (2522 : 35-37) และปนัดดา นิลพิงา (2527 : 27) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ดัชนีที่ใช้ในการแบ่งฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง คือ ระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดาและรายได้ของบิดามารดา แบ่งเป็น 3 ระดับคือ ระดับสูง ปานกลาง และต่ำ

การกำหนดคะแนนให้กับระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดาแบ่งเป็น 4 ระดับ โดย การศึกษาของบิดามารดา จะเลือกใช้คะแนนของบิดาหรือมารดาเพียงคนใดคนหนึ่งที่มีคะแนนระดับการศึกษาสูงที่สุด

ระดับ	บิดา	มารดา	กำหนดค่าคะแนน
1	ไม่ได้ศึกษา	ไม่ได้ศึกษา	1
2	จบระดับประถมศึกษา	จบระดับประถมศึกษา	2
3	จบระดับมัธยมศึกษา	จบระดับมัธยมศึกษา	3
4	จบระดับอุดมศึกษา	จบระดับอุดมศึกษา	4

ในค่านายได้ของบิดาและมารดาต่อเนื่องรวมกัน แบ่งเป็น 8 ระดับ
ระดับ กำหนดค่าคะแนน

1.	ต่ำกว่า 1,981 บาท	1
2.	1,981 - 3,980 บาท	2
3.	3,981 - 5,980 บาท	3
4.	5,981 - 7,980 บาท	4
5.	7,981 - 9,980 บาท	5
6.	9,981 - 11,980 บาท	6
7.	11,981 - 13,980 บาท	7
8.	สูงกว่า 13,980 บาท	8

หลังจากนั้นนำค่าคะแนนของการศึกษาของบิดาหรือมารดาเพียงคนเดียว คนหนึ่งที่มีคะแนนสูงที่สุดมารวมกับค่าคะแนนของรายได้ของบิดาและมารดา ซึ่งจะมี คะแนนรวมทั้ง 2 ถึง 12 แล้วใช้หลักความถี่สัมพัทธ์ คือ ความถี่ของคะแนนแต่ละ คะแนนจะมีโอกาสซ้ำกันดังนี้คือ

คะแนนรวม	ความถี่ของคะแนนที่มีโอกาสซ้ำกัน
2	1
3	2
4	3
5	4
6	4
7	4
8	4
9	4
10	3
11	2
12	1
ผลรวมความถี่ของคะแนนที่มีโอกาสซ้ำกัน	32

จากนี้จึงแบ่งช่วงของคะแนนออกเป็น 3 ระดับคือ สูง ปานกลาง และต่ำ โดยนำผลรวมความถี่ของคะแนนที่มีโอกาสซ้ำหารด้วยจำนวนระดับที่ต้องการแบ่ง นั่นคือ $\frac{32}{3}$ มีค่าเท่ากับ 10.66 ซึ่งเป็นจำนวนความถี่ในแต่ละช่วงระดับของคะแนน ต่อจากนั้นนับความถี่ของคะแนนจากข้างบนลงมา 10 ก็จะเป็นระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวระดับต่ำ ซึ่งมีคะแนนตั้งแต่ 2 ถึง 5 คะแนน และนับความถี่ของคะแนนจากข้างล่างขึ้นไป 10 ก็จะเป็นระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวระดับสูง ซึ่งมีคะแนนตั้งแต่ 9 ถึง 12 คะแนน ช่วงคะแนนที่เหลือตรงกลางคือตั้งแต่ 6 ถึง 8 คะแนน เป็นระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวระดับปานกลาง แล้วจึงนำเกณฑ์นี้ไปใช้แบ่งระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

ตอนที่ 2 เป็นแบบสำรวจลักษณะของผู้ตอบแบบสำรวจ 4 ด้าน คือ ความมีมนุษยสัมพันธ์ ความรับผิดชอบ ความเชื่อใจและความมีวินัยในตนเอง ลักษณะแบบสำรวจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์และด้านความรับผิดชอบ แต่ละระดับมีความหมายดังนี้

ระดับคะแนน 5	เป็นลักษณะหรือพฤติกรรมที่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้ตอบมากที่สุด
ระดับคะแนน 4	เป็นลักษณะหรือพฤติกรรมที่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้ตอบมาก
ระดับคะแนน 3	เป็นลักษณะหรือพฤติกรรมที่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้ตอบปานกลาง
ระดับคะแนน 2	เป็นลักษณะหรือพฤติกรรมที่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้ตอบน้อย
ระดับคะแนน 1	เป็นลักษณะหรือพฤติกรรมที่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้ตอบน้อยที่สุด

ด้านความเชื่อใจ แต่ละระดับมีความหมายดังนี้

ระดับคะแนน 5	เป็นลักษณะที่ผู้ตอบเคยปฏิบัติบ่อยที่สุด
ระดับคะแนน 4	เป็นลักษณะที่ผู้ตอบเคยปฏิบัติค่อนข้างบ่อย
ระดับคะแนน 3	เป็นลักษณะที่ผู้ตอบเคยปฏิบัติพอสมควร
ระดับคะแนน 2	เป็นลักษณะที่ผู้ตอบเคยปฏิบัติบ้างเป็นบางครั้ง
ระดับคะแนน 1	เป็นลักษณะที่ผู้ตอบเกือบไม่เคยปฏิบัติเลย

ค่านความมีวินัยในตนเอง แต่ละระดับมีความหมายดังนี้

- ระดับคะแนน 5 เป็นลักษณะหรือพฤติกรรมที่ผู้ตอบจะเลือกปฏิบัติมากที่สุด
 ระดับคะแนน 4 เป็นลักษณะหรือพฤติกรรมที่ผู้ตอบจะเลือกปฏิบัติมาก
 ระดับคะแนน 3 เป็นลักษณะหรือพฤติกรรมที่ผู้ตอบจะเลือกปฏิบัติปานกลาง
 ระดับคะแนน 2 เป็นลักษณะหรือพฤติกรรมที่ผู้ตอบจะเลือกปฏิบัติน้อย
 ระดับคะแนน 1 เป็นลักษณะหรือพฤติกรรมที่ผู้ตอบจะเลือกปฏิบัติที่น้อยที่สุด

แบบสำรวจตอนที่ 2 นี้แยกเป็น 4 ค่าน โดยมีข้อกระทงในแต่ละค่านดังนี้ ค่านความมีมนุษยสัมพันธ์ 30 ข้อ ค่านความรับผิดชอบ 20 ข้อ ค่านความเอื้อเฟื้อ 20 ข้อ และค่านความมีวินัยในตนเอง 20 ข้อ รวมทั้งสิ้นมีข้อกระทง 90 ข้อ

ผู้วิจัยได้คำนวณค่าความเที่ยงของแบบสำรวจโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ชื่อ เอส พี เอส เอส เอกซ์ (Statistical Package for the Social Science^x) โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ แครลฟ้า (Cronbach 1970 : 160) ซึ่งเป็นการนำค่าตอบจากแบบสำรวจที่สมบูรณ์ทั้งหมด 893 ฉบับ มาคำนวณหาค่าความเที่ยงโดยแบ่งออกเป็น 4 ค่าน ได้ค่าความเที่ยงดังนี้

ค่านความมีมนุษยสัมพันธ์	ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ	0.82
ค่านความรับผิดชอบ	ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ	0.80
ค่านความเอื้อเฟื้อ	ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ	0.87
ค่านความมีวินัยในตนเอง	ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ	0.80
รวมทั้งฉบับ 4 ค่าน	ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ	0.91

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาคำรา เอกสาร บทความ และแบบสำรวจของงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วสร้างแบบสำรวจขึ้น การที่ให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจนครอบคลุมตัวแปรที่ต้องการวัด และการที่ได้้นำแบบสำรวจไปทดลองใช้กับนักศึกษาหอพักมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เพื่อให้มั่นใจในความเป็นปรนัยของคำถามและการตอบ และข้อมูลที่ได้แสดงค่าความเที่ยงของแบบสำรวจทั้ง 4 ค่าน และรวมทั้งฉบับของกลุ่ม-

ตัวอย่างในระดับสูง แสดงว่าแบบสำรวจชุดนี้มีคุณภาพทั้งทางด้านความตรงและความเที่ยงอยู่ในระดับสูง เหมาะสมที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ทำให้ข้อมูลเชื่อถือได้

ข. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตและขอความร่วมมือในการแจกแบบสำรวจเพื่อทำการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงอนุสาสทหอพักนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทั้งหอพักนิสิตชายและนิสิตหญิง สำหรับนิสิตหอพักผู้วิจัยได้มีจดหมายส่วนตัวขอความร่วมมือในการตอบแบบสำรวจ ผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมข้อมูลร่วมกับนิสิตบัณฑิตศึกษาผู้ร่วมโครงการวิจัยหอพักอีกหนึ่งคน
2. ผู้วิจัยได้ติดต่ออนุสาสทหอพักนิสิตชายและอนุสาสทหอพักนิสิตหญิง ขอคัดลอกรายชื่อ นิสิตหอพักจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทั้ง นิสิตชายและนิสิตหญิงที่พักอาศัยอยู่หอพักในภาคปลาย ปีการศึกษา 2528 จากสำนักงานหอพักนิสิตชายและนิสิตหญิง
3. รอบแรก ผู้วิจัยได้ไปแจกแบบสำรวจด้วยตนเอง เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2529 โดยที่หอพักนิสิตหญิง อนุสาสทหอพักได้จัดประชุมหัวปีกทั้งหมดจำนวน 22 คน ในเวลากลางคืนให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสขอความร่วมมือ ซึ่งแจ้งถึงความสำคัญและประโยชน์ของงานวิจัยที่ นิสิตหอพักและจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะได้รับจากงานวิจัยนี้กับหัวปีกด้วยตนเอง หัวปีกแต่ละชั้น ซึ่งมีชั้นละ 2 คน ได้ให้ความช่วยเหลือในการแจกแบบสำรวจกับนิสิตหญิงตามห้องพักทุกห้องหลังจากปิดการประชุมในคืนนั้นเลย ส่วนหอพักนิสิตชายผู้วิจัยไม่สามารถเข้าไปตามห้องพักของนิสิตชายได้ จึงติดต่อนิสิตชายหอละ 2 คน ให้ช่วยในการแจกแบบสำรวจและเก็บแบบสำรวจคืน ในรอบแรกนี้ได้แบบสำรวจกลับคืนวันที่ 15 มีนาคม 2529
4. รอบที่สอง ผู้วิจัยได้ไปขอคัดลอกที่อยู่ของนิสิตหอพักผู้ที่ยังไม่ได้ส่งแบบสำรวจกลับคืนในรอบแรกประมาณ 300 คน จากสำนักงานหอพักนิสิตชายและนิสิตหญิง จากนั้นได้ส่งแบบสำรวจโดยทางไปรษณีย์ไปให้นิสิตหอพักถึงที่บ้าน ส่งเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2529

5. รอบที่สาม ผู้วิจัยได้คัดลอกรายชื่อ นิสิตหอพักที่เรียนภาคฤดูร้อน ในปีการศึกษา 2528 แล้วเลือกเฉพาะชื่อ นิสิตที่ยังไม่ได้ส่งแบบสำรวจกลับคืน เมื่อทราบรายชื่อแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจไปแจกให้ที่หอพักด้วยตนเอง พร้อมทั้งมีจดหมาย ส่วนตัวฉบับที่ 2 แนบแบบสำรวจไปด้วย

6. รอบที่สี่ วันที่ 10 เมษายน 2529 ผู้วิจัยได้ทวงแบบสำรวจคืนจาก นิสิตหอพัก ซึ่งเป็นแบบสำรวจที่ส่งไปให้นิสิตหอพักที่บ้านทางไปรษณีย์ เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2529 (ตามข้อ 4) โดยเขียนจดหมายทวงเป็นไปรษณีย์บัตรไปที่บ้าน

7. รอบที่ห้า ผู้วิจัยได้ไปคัดลอกรายชื่อ นิสิตหอพักที่เรียนอยู่คณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 ทั้งชายและหญิง จากหน่วยประสานการวิจัยที่คณะครุศาสตร์ แล้วลอกชื่อ เฉพาะ นิสิตที่ยังไม่ได้ส่งแบบสำรวจกลับคืน เมื่อได้รายชื่อแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจ ไปแจกด้วยตนเองให้แก่ นิสิตหอพักกลุ่มนี้เมื่อมาประชุมเพื่อปฐมนิเทศเตรียมออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ณ ห้องประชุมคณะครุศาสตร์ เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2529 และสำหรับ นิสิตหอพักที่เตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพบางคน ผู้วิจัยได้ไปแจกแบบสำรวจให้ที่หอพัก ด้วยตนเองทั้ง นิสิตชายและ นิสิตหญิง

8. รอบที่หก ผู้วิจัยได้แจกแบบสำรวจด้วยตนเองให้แก่ นิสิตหอพักทั้ง นิสิตชายและหญิง เฉพาะกลุ่มที่ยังไม่ได้ส่งแบบสำรวจกลับคืน เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2529 เก็บแบบสำรวจกลับคืนด้วยตนเอง เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2529

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เวลาดังแต่วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2529 จนถึงวันที่ 15 มิถุนายน 2529

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสำรวจไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 1,100 ฉบับ ได้รับคืนและเป็นแบบสำรวจฉบับสมบูรณ์ที่ใช้ในการวิจัย 893 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 81.18

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้หน่วยในการวิเคราะห์คือ ข้อมูลรายบุคคลของนิสิตหอพัก

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้คัดเลือกเอาเฉพาะแบบสำรวจฉบับที่มีความสมบูรณ์ หมายถึง ฉบับที่กลุ่มตัวอย่างตอบครบทุกข้อกระทงของแบบสำรวจเท่านั้นมาวิเคราะห์ และได้แยกการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเอื้อเฟื้อและด้านความมีวินัยในตนเอง วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอช เอกซ์ (Statistical Package for the Social Science^x) ซึ่งมีลำดับขั้นการวิเคราะห์ดังนี้ คือ

1. ใช้ศาสตร์อธิบายเพื่อบรรยายลักษณะของข้อมูล ได้แก่

1.1 ตัวกลางเลขคณิต ตัวกลางเลขคณิตของแต่ละข้อกระทงของแบบสำรวจทำให้ทราบลักษณะในแต่ละด้านของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิเคราะห์ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนความมีมนุษยสัมพันธ์

แบบสำรวจวัดความมีมนุษยสัมพันธ์ ประกอบด้วยข้อความที่เป็นทั้งในทางบวกและทางลบ ดังนั้นในการให้คะแนนจึงถือเกณฑ์ดังนี้

<u>ระดับที่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรม</u>	<u>ค่าคะแนนข้อความทางบวก</u>	<u>ค่าคะแนนข้อความทางลบ</u>
ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมมากที่สุด	5	1
ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมมาก	4	2
ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมปานกลาง	3	3
ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมน้อย	2	4
ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความของความมีมนุษยสัมพันธ์

การประเมินความมีมนุษยสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างจากแบบสำรวจ
วิเคราะห์ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

ตัวกลางเลขคณิต	4.50 - 5.00	แปลความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีมนุษยสัมพันธ์สูงมาก
ตัวกลางเลขคณิต	3.50 - 4.49	แปลความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีมนุษยสัมพันธ์สูง
ตัวกลางเลขคณิต	2.50 - 3.49	แปลความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีมนุษยสัมพันธ์ปานกลาง
ตัวกลางเลขคณิต	1.50 - 2.49	แปลความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีมนุษยสัมพันธ์ต่ำ
ตัวเล่างเลขคณิต	1.00 - 1.49	แปลความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีมนุษยสัมพันธ์ต่ำมาก

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนความรับผิดชอบ

แบบสำรวจวัดความรับผิดชอบ ประกอบด้วยข้อความที่เป็นทั้งทาง-
บวกและทางลบ ดังนั้นในการให้คะแนนจึงถือเกณฑ์ดังนี้

<u>ระดับที่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรม</u>	<u>ค่าคะแนนข้อความทางบวก</u>	<u>ค่าคะแนนข้อความทางลบ</u>
ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมมากที่สุด	5	1
ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมมาก	4	2
ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมปานกลาง	3	3
ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมน้อย	2	4
ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความของความรับผิดชอบ

การประเมินความรับผิดชอบของกลุ่มตัวอย่างจากแบบสำรวจ
วิเคราะห์ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

ตัวกลางเลขคณิต	4.50 - 5.00	แปลความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีความรับผิดชอบสูงมาก
ตัวกลางเลขคณิต	3.50 - 4.49	แปลความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีความรับผิดชอบสูง
ตัวกลางเลขคณิต	2.50 - 3.49	แปลความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีความรับผิดชอบปานกลาง
ตัวกลางเลขคณิต	1.50 - 2.49	แปลความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีความรับผิดชอบต่ำ
ตัวกลางเลขคณิต	1.00 - 1.49	แปลความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีความรับผิดชอบต่ำมาก

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนความเชื่อเพื่อ

แบบสำรวจวัดความเชื่อเพื่อเป็นข้อความในทางบวกทั้งหมด ดังนั้นในการให้คะแนนจึงถือเกณฑ์ ดังนี้

<u>ระดับที่เคยปฏิบัติ</u>	<u>ค่าคะแนนข้อความ</u>
เคยปฏิบัติบ่อยที่สุด	5
เคยปฏิบัติค่อนข้างบ่อย	4
เคยปฏิบัติพอสมควร	3
เคยปฏิบัติบ้างเป็นครั้งคราว	2
เกือบไม่เคยปฏิบัติเลย	1

เกณฑ์การแปลความของความเชื่อเพื่อ

การประเมินความเชื่อเพื่อของกลุ่มตัวอย่างจากแบบสำรวจวิเคราะห์ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

ตัวกลางเลขคณิต	4.50 - 5.00	แปลความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อเพื่อสูงมาก
ตัวกลางเลขคณิต	3.50 - 4.49	แปลความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อเพื่อสูง
ตัวกลางเลขคณิต	2.50 - 3.49	แปลความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อเพื่อปานกลาง
ตัวกลางเลขคณิต	1.50 - 2.49	แปลความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อเพื่อต่ำ
ตัวกลางเลขคณิต	1.00 - 1.49	แปลความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อเพื่อต่ำมาก

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนความมีวินัยในตนเอง

แบบสำรวจวัดความมีวินัยในตนเอง ประกอบด้วยข้อความที่เป็นทั้งทางบวกและทางลบ ดังนั้นในการให้คะแนนจึงถือเกณฑ์ดังนี้

<u>ระดับความคิดเห็น</u>	<u>ค่าคะแนนข้อความทางบวก</u>	<u>ค่าคะแนนข้อความทางลบ</u>
เลือกปฏิบัติตามลักษณะหรือพฤติกรรมนั้นมากที่สุด	5	1
เลือกปฏิบัติตามลักษณะหรือพฤติกรรมนั้นปานกลาง	4	2
เลือกปฏิบัติตามลักษณะหรือพฤติกรรมนั้นน้อย	3	3

<u>ระดับความคิดเห็น</u>	<u>ค่าคะแนนข้อความทางบวก</u>	<u>ค่าคะแนนข้อความทางลบ</u>
เลือกปฏิบัติตามลักษณะหรือพฤติกรรม นั้นน้อย	2	4
เลือกปฏิบัติตามลักษณะหรือพฤติกรรม นั้นน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์ การแปลความของควมมีวินัยในตนเอง

การประเมินควมมีวินัยในตนเองของกลุ่มตัวอย่างจากแบบสำรวจ
วิเคราะห์ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

ตัวกลางเลขคณิต	4.50 - 5.00	แปลความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีวินัยในตนเองสูงมาก
ตัวกลางเลขคณิต	3.50 - 4.49	แปลความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีวินัยในตนเองสูง
ตัวกลางเลขคณิต	2.50 - 3.49	แปลความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีวินัยในตนเองปานกลาง
ตัวกลางเลขคณิต	1.50 - 2.49	แปลความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีวินัยในตนเองต่ำ
ตัวกลางเลขคณิต	1.00 - 1.49	แปลความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีวินัยในตนเองต่ำมาก

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสัมประสิทธิ์การกระจายของข้อกระทง
แต่ละข้อซึ่งชี้ให้เห็นการกระจายของลักษณะในแต่ละค่านของกลุ่มตัวอย่าง ถ้าสัมประสิทธิ์
การกระจายของข้อกระทงใด มีค่ามากกว่าร้อยละ 15 ถือว่ามีการกระจายมากและ
ไม่สอดคล้องกัน

2. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง คำนวณตัวแปรตาม 4 ตัว อันได้แก่
ลักษณะทั้ง 4 ค่าน คือ ควมมีมนุษยสัมพันธ์ ความรับผิดชอบ ความเชื่อเื้อและ
ควมมีวินัยในตนเอง การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางนี้ได้จัดกระทำขึ้นสำหรับ
ตัวแปรตามแต่ละตัวโดยจัดกระทำ 4 ครั้งคือ ครั้งแรกใช้ตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ เพศ
และระยะเวลาที่อยู่ในหอพัก ครั้งที่ 2 ใช้ตัวแปรอิสระ 2 ตัวคือเพศและคณะ ครั้งที่ 3
ใช้ตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ เพศและภูมิภาค ครั้งที่ 4 ใช้ตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ
เพศและฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว รวมทั้งสิ้นเป็นการทำการวิเคราะห์
ความแปรปรวนแบบสองทางของตัวแปรตามทั้ง 4 ตัว เป็นจำนวน 16 ครั้ง

ในแต่ละครั้งของการวิเคราะห์จะใช้ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ .05 และถ้าพบว่าตัวกลางเลขคณิตมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ